In lumea cluburilor mici

„Zburătorii", echipa lui Nea Manole, a doua celebritate a Oborului

In acest cartier, care e totuşi sentimental, e o echipă care trăeşte de 14 ani, fără încasări şi subvenţii

Lumea cluburilor mici, trăeşte cu aceeaşi intensitate. Ambiţiile se ciocnesc cu tărie egală, bucuriile şi înfrângerile sunt trăite la fel de puternic, ca în casta brahmanică a marilor grupări divizionare.

Mai mult idealism însă, deplină renunţare la alt gen de satisfacţii decât acelea primare ale unui match terminat victorios, lumea aceasta necunoscută are în anonimatul ei un inedit pasionant.

Există, desigur, o mentalitate a ei proprie, rezultată dintr'o ambianţă cu totul particulară a unor lucruri ce pot fi înţelese greu. O resemnare senină, adesea ironică născută din atâtea aspiraţii ratate sau abia formulate, toate tinzând însă spre acelaşi ţel atât de îndepărtat şi de atrăgător: afirmarea care ar aduce după sine, posibilitatea de a juca „la divizie", în faţa unor tribune entusiaste.

Aspectul acesta idilic, nu are fireşte o întindere neîntreruptă. Miniatura nu-i atât de splendidă. dar în nici un caz, ea nu cunoaşte prea mult problemele meschine. Oricâte ar fi contestaţiile, se face mai mult sport pentru sport decât oriunde.

Fiecare se crede cel mai tare, dar nimeni nu-l contrazice pe celălalt. Orice jucător este mai bun decât corespondentul său divizionar, îi critică comportările, dar îi admiră toate matchurile şi-i copiază mişcările.

„ZBURATORII", ECHIPA LUI „NEA MANOLE"

In Obor, Unirea Tricolor îşi imparte celebritatea locală cu Zburătorii, echipa lui „Nea Manole", înfiinţată în anul când cele două cluburi: nirea şi Tricolorul au fuzionat, pentru a forma Unirea-Tricolorul.

Este clubul unui om şi al unei străzi şi mai presus de toate, dovada unui idealism, imposibil de bănuit la nişte oameni vestiţi prin isprăvi cu totul contrarii.

„Nea Manole", preşedintele grupărei, joacă mijlocaş centru la rezerve şi din când în când, chiar în echipa primă, căci titularul are o pasiune vieneză: vinul şi muzica.

Are 34 de ani şi joacă football de douăzeci, e idealist fără să ştie şi în 14 ani, de când conduce clubul, a cheltuit o avere.

Acum o lună şi-a scris istoria echipei sale, lucrând la ea o săptămână în şir, în fiecare noapte. Dar nu-i posibil să redai decât câteva fragmente, mici pentrucă e lungă, atât de lungă ca a celui mai vechi club britanic.

UN MEMBRU FONDATOR DE 14 ANI

Clubul sportiv Zburătorii a fost înfiinţat la 28 Martie 1924, aşa spune caligrafia rotunjită a „zapisurilor" lui Nea Manole.

Erau 11 băeţi, cari voiau să facă o echipă de football şi, pentrucă regulamentele cereau cel puţin 13 membri fondatori, au umblat o săptămână după doi oameni, dar n'au putut găsi decât unul.

Al treisprezecelea au trebuit să-l facă pe fratele cel mai mic al lui Nea Manole, pe Lisandru, care nu avea decât 14 ani, dar poseda în schimb, o puşculiţă de unde a scos 500 de lei.

ANTRENOR... O CARTE DE FOOTBALL

Da. Zburătorii, clubul din cartierul cel mai recalcitrant ordonanţelor şcolare, a avut ca antrenor... o carte de foot ball în englezeşte.

Faptul e perfect autentic şi nu-i deloc invenţie de reporter fără talent şi inspiraţie.

...căci clubul avea un intelectual. Almajan, fratele artistei Aura Buzescu, care ştia toate limbile moderne şi care adusese în cartier o carte de football.

Şedinţele de antrenament erau cu totul ingenioase şi urmărite de toţi jucătorii, pe terenul clubului de totdeauna „V. L."—Vatra Luminoasă. Almajan citea şi traducea în româneşte, iar cel mai talentat jucător executa în admiraţia celorlalţi.

Dar şedinţele acestea teoretice erau completate cu matchuri de învăţătură.

Duminica după masă, când Unirea Tricolorul termina matchurile, rugau pe jucători să meargă cu ei pe câmp şi acolo jucau la două goaluri, ca să mai înveţe şi ei, salariul fiind întotdeauna... un chef general.

PLASE DE PORŢI... IN ZIUA DE PAŞTI

Timpurile acestea eroice, cari acum sunt amintiri plăcute, au fost însă foarte grele pentru existenţa grupării.

Cea mai mare lipsă era terenul de antrenament, pentrucă acolo la „V. L.", se produceau mai totdeauna scandaluri şi se pierdea echipamentul.

Lipsa aceasta a fost remediată în urma unui eveniment... fericit totuşi.

Era în ziua de Paşti şi Unirea Tricolor urma să joace un match de football, dar a văzut că nu are plase.

Soluţia a fost găsită. In atelierul lui Almajan, au lucrat toţi jucătorii la două plase de porţi.

Inainte de match, Unirea Tricolor a avut plasele iar Zburătorii dreptul de a face antrenament pe terenul dela gară.

„ŢAŢA RIŢA"... SELECŢIONEURUL UNIC

Nea Manole vorbeşte cu plăcere.

Imi povesteşte cum a făcut echipă de juniori şi de rezerve şi greutatea că nici-

MANOLE TOMESCU
preşedintele clubului Zzurătorii

odată n'a putut să le cumpere tricouri.

„Mă rog, întotdeauna să nu-i programeze la aceeaşi oră, pentrucă n'au decât un rând de tricouri".

Mai departe, îmi spune cum a jucat un match pe ploae şi ninsoare la care arbitrul a condus... cu umbrelă. De turneul dela Ghimpaţi, unde au fost primiţi cu muzică PE UN TEREN cu gazon. La tribună şedea primarul, iar în partea cealaltă „huidumile".

In momentul acesta, apare ţaţa Riţa, care are şi ea un rol în conducerea clubului... îngrijeşte de echipament, fapt care-i dă dreptul de a participa la alcătuirea echipei, cuvântul ei fiind hotărîtor. Altfel nu dă echipamentul şi echipa nu are cu ce să iasă pe teren.

DOMNUL LUCHIDE ŞI TAXELE FEDERALE

„Bine, Nea Manole, îl întreb, spui că n'aţi avut niciodată vreo subvenţie,—o singură dată un croitor, sau un birjar, v'a dat un rând de tricouri, încasări la matchuri nu faceţi.

Atunci de unde plătiţi taxele federale.

„Păi plătim noi taxe federale? !

Să vezi cum.

Domnu' Luchide ţine la noi şi de câte ori se strică vreo uşe sau un dulap la federaţie mă chiamă pe mine să le repar şi banii îi trece în contul taxelor.

Nea Manole şi ceilalţi doi fraţi, sunt tâmplari şi sediul clubului e chiar în atelierul de tâmplărie.

E o încăpere mare, cu fotolii de... talaş şi cu pereţi tapetaţi cu fotografii de jucători celebri.

Senzaţia e piesa cea mai importantă între instantanee de matchuri disputate acum 15 ani, sau fotografiile vedetelor europene, este însă „echipa celor 11 fraţi şi tatsu antrenor".

„Cum îţi spui, continuă Nea Manole, se 'ntâmplă ceva la dulapurile dela federaţie, mă şi cheamă să le repar. Şi să-ţi spun ceva, — vocea e scăzută ca pentru destăinuirea unui secret capital — după matchul cu Jugoslavii, când ne-au bătut cu 1—0, am aşteptat două ceasuri în faţa federaţiei.

Doar o veni o ceată de nebuni să devasteze casa! Imi plăteam taxele pentru zece ani înainte".

1.800 LEI... CEA MAI SCUMPA ACHIZIŢIE

„Vezi, noi am vrut totdeauna să ne facem singuri jucătorii, dar n'am putut şi a trebuit să facem şi achiziţii.

Cea mai scumpă, a fost unul cu care ne-am păcălit că a trebuit să-i dăm drumul gratis.

Era o extremă cu ochii 'n... „of side".

„Cum?!

„Se uita împrăştiat frate, nu 'nţelegi, şaşiu! Am crezut că ăsta o să-l dribleze pe half numai din ochi, mai ales că avea şi fugă, să nu-l ajungi nici cu trenul".

Desiluzia a fost mare însă, pentrucă achiziţia plătită cu 1.800 lei, nu avea prea multe lucruri comune cu footballul şi Nea Manole i-a dat drumul.

„L-am trecut întâi la „paispe" (rezervă), dar nici acolo nu era bun. aşa că l-am pus pe fără şi i-am dat deslegare".

INAINTAREA FACE MATCH NUL CU... APARAREA

Băeţii sunt toţi foarte cumsecade, au dragoste de club, dar nu poţi să pui prea mare bază pe ei, pentrucă au dragoste egală şi pentru vin.

„Buni băeţi, joacă cu inimă, dar îl mănâncă pe vin şi asta-i toată nenorocirea clubului", se tângue Nea Manole.

„Matchurile oficiale „acasă" le jucăm pe Colentina. Terenul ar fi bun, publicul ţine cu noi, dar e în partea locului o cârciumă... „La Fata Impăratului" şi asta strică toate socotelile".

Lucrurile se întâmplă destul de simplu. Dacă e cald, se duc băeţii să se răcorească înainte de match cu un şpriţ, dacă e frig să se încălzească cu o ceaşcă de ţuică fiartă.

Fata Impăratului e imposibil să fie ocolită.

„Odată, jucam şi noi cel mai important match al nostru, cu Vergu şi era, ce-i drept, frig.

Ce-am zis, o ceaşcă de ţuică fiartă înainte de masă, nu poate să strice. Crezi însă că s'au astâmpărat ? Aşi! La 4 aveam matchul şi la trei şi jumătate, portarul, şi fundaşii băuseră 12 „litre" de ţuică fiartă".

Notez în treacăt, că fundaşul dreapta este şi căpitanul echipei, iar matchul s'a terminat cu 4—3 pentru adversari, deşi jucătorii Zburătorilor au marcat şease goaluri.

Inaintarea făcuse match nul cu apărarea, căci fundaşii marcaseră de trei ori în proprie poartă.

IDEALUL CLUBULUI ŞI... SURPRIZA BAEŢILOR

A început să se întunece şi în atelierul-sediu, umbrele mobilelor colorează talaşul. Nea Manole s'a oprit, pentrucă au început să vină băeţii la şedinţă şi nu vrea să ştie că vor scrie ziarele de ei.

Vrea să le facă o surpriză.

Imi spune însă, idealul lui şi al clubului.

Ar vrea ca postul de half centru să rămână proprietatea ereditară a familiei şi clubul să ajungă la „onoare".

„Până acolo, putem să mergem noi, dar mai departe nu, pentrucă ne trebue bani mulţi şi noi n'avem deloc".

Bravo Nea Manole. Dumneata faci idealism, aşa cum vorbeşti în proză.

Ai făcut şi ai dus pe umeri 14 ani un club de football, fără nici un sprijin din afară, fără altă satisfacţie decât aceea că ai jucat bine, chiar dacă nu ai câştigat în totdeauna.

Să-ţi spun că eşti un exemplu, la ce ţi-ar folosi asta când cu toate vorbele frumoase nu poţi să cumperi măcar o mingie de football.

— S —

Echipa „Zburătorii"